

Wilders

Door de handelwijze van Geert Wilders zal een nieuwe 'Klink' ontstaan en gaan de kansen op effectivering van punten uit het PVV-programma verloren.

door Martijn van Lanen

De tweede (in)formatieopgang van een kabinet VVD-CDA met gedoogsteun van de PVV was mislukt, maar lijkt nu 'met ferme wil' een doortocht te gaan maken. Het Kamer-debat over de formatie ging dinsdag onder meer over de manier waarop de koningin geschouffereerd zou zijn en over de motieven van Wilders om zijn besluit van vrijdag te herroepen. En juist met dit laatste lijkt wat vreemds aan de hand. Wilders noemt het vertrek van Klink als de belangrijkste reden om weer te gaan onderhandelen. Goed, hij noemt ook het spookbeeld van een linkse coalitie, maar dat had hij vrijdag ook al kunnen bedenken. Nu Klink van het politiek toneel is verdwenen, kan er weer vrolijk verder onderhandeld worden, aldus Wilders. Hierbij zijn twee kanttekeningen te maken. Op de eerste plaats dat het handelen van Klink, door Wilders zelf gestimuleerd, zo niet uitgelokt werd. In een kabinet VVD-CDA zal Wilders, al dan niet met gedoogsteun, zeker een aantal van zijn kroonjuwelen kunnen verzilveren. Zoals een stringenter immigratiebeleid en meer geld voor de zorg en de politiek. Dit alles zou

laat kiezers in de steek

'dissidenten' in de CDA-fractie. En dat brengt mij op het tweede punt, namelijk dat Wilders hiermee, ironisch genoeg, zijn eigen kiezers bedriegt en in de steek laat. De anderhalf miljoen PVV-stemmers lopen de kans om de grootste slachtoffers te worden van de opstelling van hun eigen voorman. Er kan verschillend gedacht worden over de problemen die Wilders aan de kaak stelt. Maar wat de afgelopen weken in ieder geval duidelijk hebben gemaakt is dat hij niet van plan is om in een positie te komen waarin hij daadwerkelijk iets aan deze problemen zou kunnen doen. Integendeel, hij lijkt zijn uiterste best te doen om juist uit deze positie te blijven. Een stem op Wilders lijkt een stem voor de oppositie. En wat zal er dan resteren voor de kiezers, die hun stem aan Wilders gaven in de hoop dat hij zijn politieke agenda zou effectueren? Waarschijnlijk - wanneer ook de derde poging om een rechts kabinet te formeren zal mislukken door zijn opstelling - een Wilders die de komende jaren doorgaat met roepoeteren dat het allemaal niet deugt met de islam, maar verder weinig in te brengen heeft om dit te veranderen. Ongetwijfeld zal Fleur Agema af en toe overbodig richting het spreekgestoelte hupsen. Hero Brinkman zal weer de nodige losse floedders afleveren. Maar effectief zijn Wilders en zijn PVV voortdurend bezig zichzelf buitenspel te zetten, en daarmee zijn ze hun kiezers in de steek aan het laten.

S De auteur is werkzaam als promovendus bij de Fontys Hogeschool Sociale Studies te Eindhoven.

Geert Wilders deze week in de Tweede Kamer. foto Valerie Kuypers/ANP

'zeurpiet' maakte Wilders duidelijk dat hij gewoon zijn eigen gang zou blijven gaan - alle onderhandelingen ten spijt. Hiermee zette hij de vorming van een coalitie waarbinnen hijzelf een deel van zijn politieke agenda zou kunnen realiseren op het spel. Hij heeft - zogenoegd - zijn eigen Klink gecreëerd. Wilders is veel te intelligent om zich dit niet te realiseren; hij doet dit dus bewust. De manier waarop hij te werk gaat, en waarschijnlijk ook zal blijven gaan wanneer de doortocht daadwerkelijk plaatsvindt, zal hoogstwaarschijnlijk leiden tot het ontstaan van een nieuwe 'Klink'. Er zijn nog altijd twee

Alimentatie meer van de

Het is geen wonder dat er problemen zijn met betaaling van alimentatie. Het systeem is hopeloos verouderd, eenzijdig en onrechtvaardig.

Het bericht over slechte of te laat betalen van alimentatie (ED 6 september) maakt bij mij weer het nodige los. Hehaas is het LBIO (Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen) erg onzuiver in het aangeven waar het over gaat, kinder- of partneralimentatie. Wel een groot verschil... Met enige regelmaat ontstaat er beroering over het onderwerp alimentatie en met rede. De basis is een hopeloos verouderd, uiterst eenzijdig en onrechtvaardig struk rechtspraktijk, waar op eenvoudige wijze schandalig misbruik van kan worden gemaakt.

Voor kinderalimentatie geldt nog altijd niet het principe dat waar betaald wordt er ook ten minste een basale verantwoording moet worden afgelegd over besteding en gebruik van het geld door de ontvanger. Zeker bij alimentaties per kind van boven de 300 euro per maand zou dat geen overbodige luxe zijn. Ook zou een koppeling met zaken als omgangsregeling met de kinderen tenminste gelijkwaardig afdwingbaar moeten zijn. Voor partneralimentatie geldt nog sterker dat dit niet meer van deze tijd is en zeker geen twaalf jaar